

[Nielsen-Man.]

ordførere gør det, tillade mig at foreslå det foreliggende lovforslag henvist til et udvalg.

Løvrigt kan jeg på mit partis vegne anbefale en velvillig behandling af lovforslaget og så hurtig gennemførelse, som det efter omstændighederne er muligt.

Korsgaard: Jeg kan på mit partis vegne tiltræde det foreliggende lovforslag og skal indskrænke mig til at gøre nogle få bemærkninger, da jeg nu hører, at man fra anden side ønsker lovforslaget behandlet i et udvalg.

Det, jeg har glædet mig over ved lovforslagets fremsættelse, er egentlig, at der stilles et større beløb til rådighed til indkøb af tillægsjord; vi, der lever på landet, ved jo, at en del af de eksisterende husmandsbrug er for små og trænger til mere jord. Jeg vil i den forbindelse gerne spørge den højtærede landbrugsminister, om det på nuværende tidspunkt kan nås at ansøge om tillægsjord, hvis man har udsigt til at kunne købe den, og komme med indenfor indeværende finansår.

Jeg skal som sagt indskrænke mig til at anbefale det foreliggende lovforslag, som mit parti kan tiltræde.

Oluf Johansen: På mit partis vegne skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse. Jeg vil gerne ledsage denne anbefaling med nogle få bemærkninger, idet jeg allerførst udtrykker min enighed i de ajourføringer, som lovforslaget indeholder, og hvorefter lånene sættes op med 3 000 kr.

Dernæst vil jeg gerne give min tilslutning til, at behandlingen af dette lovforslag fremmes, thi udlånsloven er grundlaget for udstykningens økonomiske rammer i den kommende udstykningsperiode. Jeg kan i og for sig ikke se, at en kort udvalgsbehandling af lovforslaget kan være nogen væsentlig hindring for, at lovforslaget kan få en hurtig gang også gennem landstinget. Ajourføringen af jordlovene, fremkaldt af de stadige prisstigninger, fastslår, at oprettelse af nye selvstændige brug samt anskaffelse af tillægsjord til de såkaldte indeklemt husmænd er en opgave, som alle mener bør løses. Efter behandlingen i folketinget er der stillet betydelig større midler til rådighed for det pågældende formål, end ministeren oprindeligt havde foreslået. Jeg har ikke nogen grund til at formode, at ministeren derfor kommer sur til landstinget, tværtimod har jeg indtryk af, at ministeren med

velvilje er gået med til den forhøjelse, der er tale om.

Der er ingen, der ved, under hvilke former eller i hvor stort omfang udstykningen vil ske — og det gælder både med hensyn til tillægsjord og nye brug — i den periode, som loven har gyldighed for. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, til trods for at bevillingerne er forhøjet, om der ikke er mulighed for, hvis efterspørgslen ganske særlig med hensyn til tillægsjord vil blive stærk i den kommende periode, at stille nye midler til rådighed for at fremme disse formål.

I forbindelse med hele dette spørgsmål om udstykningen har man sat 3-mandsudvalgenes eksistens under diskussion. Jeg er af den opfattelse, at disse udvalg mange steder ikke rigtig har fået tag i arbejdet. De må bestille noget, de må løse den opgave, der er deres, og jeg mener, at man må fastholde denne side af sagen fremfor at diskutere deres ophævelse.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder om lovforslaget. Det indeholder foruden nødvendige bevillinger en række enkeltheder, som jeg har forstået, at jordlovsudvalget har gennemgået og forsåvidt også har indstillet til vedtagelse. På denne baggrund er det meget let for os her i tinget og i udvalget at tage stilling til forslaget, og vi har jo den fordel, at vi har jordlovsudvalgets formand til rådighed; men det ville måske alligevel være rigtigt, om enten udvalget eller ordførerne lejlighedsvis fik adgang til at følge, hvorledes arbejdet tilrettelægges administrativt, og hvordan det former sig ude i marken; jeg tænker her på kommissionerne og på det arbejde, de har at udføre.

Der fremkommer af og til ved forskellige lejligheder nogle betragtninger om udstykningen. Idet jeg henviser til mine indledende bemærkninger om, at lovforslaget er udtryk for en almindelig anerkendelse af, at udstykningen bør fremmes, og at der må stilles nødvendige midler til rådighed dertil, vil jeg gerne påpege, at når f. eks. forpagter Fabricius og andre tager voldsomt til orde mod udstykningen, giver det knap nok genlyd i de konservative blade, og man har det indtryk, at hvis der virkelig er lidt genklang, er det kun et pligtskyldigt ekko. Hvis der ikke fornylig ved et uheld var faldet en ytring fra jordlovsudvalgets formand, havde der vel heller ikke været nogen diskussion om de forskellige brugsformer for jord.

Må jeg slutte med at sige, at en fortsat udstykning af jord til såvel nye brug som til supplering af brug, som er for små, er en samfundsopgave, som trods prisstigning og dermed følgende vanskeligheder må løses.